

อย่าลืมหน้าที่...แม่บ้านแม่เรือน

นำเสนอเมื่อ : 21 พ.ค. 2552

ในสมัยก่อนผู้หญิงที่แต่งงานแล้วมักจะอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน ทำหน้าที่คอยดูแลคนในบ้านโดยไม่ให้ตกบกพร่องในทุกๆด้านเลยคะ ในที่นี้มีการกล่าวอ้างถึงบทบาทหน้าที่ของแม่ศรีเรือนมาพอสังเขปเอาไว้ระดับความรู้จักกันคะ

คติโบราณที่ใช้สอนแม่บ้านแม่เรือนมีอยู่บทหนึ่งว่า **“เรือนสามน้ำสี่”** เรือนสามก็ได้แก่ ๑.เรือนที่อยู่ ๒. เรือนชะตา ๓. เรือนम्म สวนน้ำสี่นั้นได้แก่ ๑. น้ำใจ ๒. น้ำอบ ๓. น้ำปูน ๔. น้ำใจ กวีโบราณได้แต่งเป็นโคลงสี่สุภาพเอาไว้ว่า

เรือนเหย้าตนอยู่นั้น อย่าหมอง

เรือนชะตาแผ่นทอง วาดไว้

เรือนम्मอย่างยุ่งหยอง หวีหย่ง ไฉน

สามประการนี้ไซ้ร้ หมั่นสู้สงวนนาม

น้ำใจใส่ตุ้มตั้ง เต็มดี

น้ำอบอำอินทรีย์ อย่าร้อง

น้ำปูนใส่เต้ามี อย่าขาด

น้ำจิตอย่าให้ข้อง ชัดน้ำใจใคร

เรือนแรกหมายถึง เรือนที่อยู่อาศัย ต้องคอยดูแลรักษาความสะอาดให้เรียบร้อย อย่าให้รกรุงรังได้

เรือนที่สองคือ เรือนชะตา เป็นคติทางโหราศาสตร์ ที่นิยมผูกดวงชะตาของพ่อบ้านแม่บ้านไว้บูชา ซึ่งมักจะจารึกดวงชะตาไว้ในแผ่นทองบางตำราก็บรรจุไว้ในฐานของพระพุทธรูปที่สร้างด้วยไมกิงโพธิ์ว่า

เป็นตำราที่นับถือกันมาตั้งแต่กรุงศรีอยุธยา
ผู้ที่บูชาพระพุทธรูปที่บรรจุดวงชะตาเชื่อนานี้จะเจริญรุ่งเรืองปราศจากอันตราย
ผู้ที่ใดแต่งโคลงนี้จึงได้นำมากล่าวไวด้วย

ส่วนเรือนที่สามคือ เรือนผมนั้น
คนโบราณถือกันมากคนที่ปล่อยผมเผ้ารุงรังสกปรกมักจะถือกันว่ามีแต่คนบ้าและขอทาน
ฉะนั้นการทำเรือนผมให้สะอาดเรียบร้อยอยู่เสมอ จึงถือว่าเป็นสิริมงคลอย่างหนึ่ง

เรื่องของน้ำส้วก็สำคัญแสดงถึงความเอาใจใส่และน้ำใจของแม่บ้าน

น้ำอย่างแรกคือน้ำใช้น้ำกิน ดังกล่าวแล้ว ต้องตักเติมให้เต็มอยู่เสมอ

น้ำอย่างที่สองคือน้ำอบก็คือน้ำที่อบหรือปรุงด้วยเครื่องหอม
ซึ่งในสมัยโบราณนิยมใช้กันมากยิ่งในวังด้วยแล้ว
ต้องมีเจ้าหน้าที่ปรุงน้ำอบโดยเฉพาะที่เดียวในปัจจุบันความนิยมดูจะเสื่อมไป ใช้เฉพาะทรงน้ำพระ
และรดน้ำผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์กันเท่านั้น ผิดกับในสมัยก่อนที่ใช้กันเป็นประจำวัน

น้ำอย่างที่สามก็คือ น้ำในเต้าปูน ในสมัยโบราณนิยมกินหมาก ทุกบ้านต้องมีเขี่ยหมากไว้รับแขก
ฉะนั้นต้องคอยดูแลไม่ให้ปูนขาดเต้าและให้มีน้ำหล่อเลี้ยงปูนอยู่ไม่ให้แห้ง น้ำอย่างนี้สื่อน้ำอย่างพิเศษ

หมายถึงน้ำใจที่มีความโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เที่ยวขัดคอขัดใจคนอื่น

